

*1286. GADA VASARĀ
VALKA PIRMO REIZI MINĒTA
VĒSTURES AVOTOS –
RĪGAS PARĀDU GRĀMATĀ*

DAS
RIGISCHE SCHULDBUCH

(1286—1352).

HERAUSGEGEBEN

VON

Dr. Hermann Hildebrand.

Eyn man see weme he syn gud to borge do,
Hamburg. Stadtrecht von 1270, VI, 28.

*Rigisches
Schuldbuch*

St. PETERSBURG, 1872.

Commissionäre der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften:

In St. Petersburg: Eggers & Co, H. Schmitzdorff,
J. Isakof & A. Tcherkessof; In Riga: N. Kymmel; In Odessa: A. E. Kechribardshi; In Leipzig: Leopold Voss.

Preis: 1 Rbl. 85 Kop. = 2 Thlr. 2 Ngr.

Title: Das Rigische Schuldbuch (1286-1352)

Editor: Hildebrand, Hermann, 1843-1890

Note: in Latin and German; St. Petersburg:
Commissionäre der Kaiserlichen Akademie der
Wissenschaften, 1872

<http://reader.digitale-sammlungen.de/resolve/display/bsb10942943.html>

474. vi. Johannes Knochenhowere tenetur domino Conrado de Moren xi mrc., Martini solvet. 1286 Nov. 11.
475. vi. Idem Johannes promisit pro Hennekino Hogheman Thidemanno, fratri Willekini, vi mrc., Michaelis solvet. 1286 Sept. 29.
476. Johannes Zareleyne tenetur Johanni de Beveren vi mrc., Pasche solvet anno LXXXVII°. 1287 April 6.
- *477. vi. Johannes Ludolfi tenetur Thiderico, fratri Willekini¹⁾, vi mrc., Michaelis solvet. 1286 Sept. 29.
- *478. vii°. Idem Johannes tenetur eidem Thiderico i navale talentum cere in i frusto, Pasche solvet. 1287 April 6.
479. Dominus Johannes Hogheman tenetur Johanni de Bothove tot mrc. sterlingorum in Flandria pagandas, quot mrc. unum navale talentum cere secundum pondus Rigense ibidem valere poterit, dampnum eciam, si quod inde receperit, refusurus. 1286 Sept. 29.
480. vi°. Dominus Johannes de Beveren tenetur Wernero sartori v mrc. i° fert. minus, Michaelis solvet. 1286 Sept. 8.
- *481. vi°. Johannes monachus tenetur domino Gerlaco Gyganti i mrc., in nativitate domine nostre solvet. 1286 Sept. 8.
482. vii°. Johannes, gener Tethzike, et uxor sua tenetur (!) domino Conrado de Moren ii mrc., in purificatione solvet. 1287 Febr. 2.
483. vii°. Johannes Bythovte tenetur domino Gerberto de Bersse²⁾ iii mrc. i° minus fert., in carnisprivio solvet. 1287 Febr. 18.
484. vi°. Johannes Keye, Johannes Ludolfi, Thidericus domine Reghenwitzze, Thidericus Leversalighe, Heinricus Rufus et Gerhardus de Mynden tenentur communi manu Johanni clerico xvi mrc. et ii fert., Martini solvent. 1286 Nov. 11.
485. vii°. Johannes dictus de Garthus tenetur eidem Johanni clerico iii mrc. i° minus fert., in nativitate domini solvet. 1287 Dec. 25.
486. vi°. Jacobus Livo tenetur Ludekino campsori ii lastam siliginis. 1286.
- *487. vi°. Johannes Stedinc de Walko tenetur domino Johanni Zeymoni ii mrc., Martini solvet. 1286 Nov. 11.
488. vii°. Johannes dictus Keye tenetur domino Bertrammo et domino Gerharde de Rostok ii navalia talenta cere in iii frustis, Pasche solvet. Iidem duo versa vice tenentur sibi xviii navale talentum salis et iii mrc. arg.³⁾. 1287 April 6.
489. Johannes de Wolde et Anne de Roken tenentur Johanni de Dolen ix mrc. arg., Martini solvent.
490. Henneke Ruthenus tenetur Hermanno Copman vi mrc. arg., Pasche solvet.

a) Hierauf folgte eine Inscription, die so vollständig ausgekratzt ist, dass sich nichts mit Sicherheit erkennen lässt, ausser: Johannes . . . tenetur domino Alberto . . .

N. 481*) erscheint unter den Zeugen «Dominus Richardus, consul Rigensis». Dies muss auf R. Winman bezogen werden, da R. von Sassendorp erst später nachzuweisen ist. Vgl. auch Rigische Rathslinie pag. 30, N. 37.

1) Eben, N. 475, Thidemannus, fr. Willekini, genannt.

2) Ein «Her Gerbert Berse», Rigischer Rathmann, erscheint 1352 (Livld. U.-B. II, N. 944). Scheint für den hier genannten zu spät.

1772. (vii). Johannes Zarleyne xvii mrc. arg., Pasche solvet anno domini LXXXVII°. 1287 April 6.
1773. (vi). Heinricus Teuthonicus, civis Revaliensis, x mrc. et i fert., in nativitate domine nostre solvet. (1286) Sept. 8.
1774. (vi). Dominus Mauricius v mrc. arg., Michaelis solvet. (1286) Sept. 29.
- *1775. (vi). Tethmarus de Odenpe, cognatus domini Sifridi, v mrc. arg., Johannis baptiste solvet. (1286) Juni 24.
1776. (vii). Thidemannus Leversalighe xx mrc. arg., Pasche solvet. (1287) April 6.
1777. (vi). Tethardus Albus et Johannes clericus de Walco tenentur communi manu xxx mrc. arg., in festo beati Jacobi solvent. (1286) Juli 25.
1778. (vi). Heinricus, domini Sifridi filius de Odenpe, xxxi mrc. arg. (1286)
1779. (vii). Johannes de Domeniz xxxviii mrc., in nativitate domini solvet. (1287) Dec. 25.
1780. (vii). Godeschalcus Parvus xxii mrc. arg., Johannis baptiste solvet. (1287) Juni 24.
1781. (vii). Tethardus Albus viii mrc., in festo Penthecostes solvet. (1287) Mai 25.
1782. (vii). Hildigerus de Witzenstein xxiii mrc. arg., Pasche solvet. (1287) April 6.
- *1783. (vi). Dominus Herbordus Parvus tenetur iii mrc. i° fert. minus, Pasche solvet. (1286) April 14.
1784. Johannes Keye et Lodewicus de Mytowia communi manu xxxii mrc. arg., Pasche solvet anno LXXXVIII°. 1288 März 28.
1785. Willikinus, Man dictus, x mrc., nativitate domini solvet anno LXXXVII°. 1287 Dec. 25.
1786. Smone pellifex et Manole tenentur Suedero de Monasterio xxx mrc. communi manu, Johannis baptiste solvent anno LXXXVIII°. 1288 Juni 24.
1787. Ywan Magnus¹⁾ et Wassile²⁾ tenentur Suedero (de) Monasterio communi manu xvii mrc. arg., Johannis baptiste solvent. (1288) Juni 24.
1788. Ludekinus Seymo et Rodolphus Kistenbuch xxiiii mrc. arg. communi manu, in assumptione solvent anno LXXXVIII°. 1288 Aug. 15.
1789. Dominus Suederus prestetit domine Margarete Johannis Ludolphi v mrc. arg., a Pascha ad annum, anno LXXXVIII°. 1288 März 28.
1790. Johannes de Lubeke, qui est Semigallus³⁾, xii mrc., Pasche solvet.
- *1791. Nicolaus de Duneborgh xii mrc., Pasche solvet.
1792. Dominus Johannes Dovinc tenetur domino Suedero xx mrc. arg.
1793. Lambertus Livo tenetur ei xxiiii mrc. arg., in purificatione solvet anno LXXXVII°. 1287 Febr. 2.
1794. Johannes Sarleyne xlii mrc. arg., Pasche solvet xviii mrc. et in^{b)} assumptione domine nostre xxiiii mrc. arg.

a) Der Zusatz «qui est Semigallus» ist mit dem Zeichen der Einfügung an das Ende der Inscription gesetzt.
b) Hier folgte «nativitate», das wieder gestrichen ist.

1) Ywan Magnus lässt sich von dem sonst einfach Ywan oder Y. Ruthenus genannten Russen nicht trennen. Letzterer erscheint ganz gleichzeitig ebenfalls in Verbindung mit Wassil (N. 491, 1723, 1729) und ebenso wie dieser hier als Geschäftsfreund des

Sueder von Münster (N. 1848).

2) Wol W., socius Manole, wie in N. 1833.

3) Ist von Joh. de Lubeke, colonus in Locusore, der Zeit nach zu weit entfernt, um mit ihm identificiert werden zu können.

Grāmatā „Das Rigische Schuldbuch (1286-1352)”

Herausgegeben von Dr. Hermann Hildebrand.

Izd. St.Petersburg, 1872.

IERAKSTS

JOHANNES STEDINC DE WALKO TENETUR DOMINO JOHANNI ZEYMONI II MRC., MARTINI SOLVET.

1286.gada 11.novembrī

ATŠIFRĒJUMS

Johannes Stedinks no Valkas glabā Johannam Ceimonam 2 markas, samaksās Mārtiņa dienā.

IERAKSTS

TETHARDUS ALBUS ET JOHANNES CLERICUS DE WALCO TENENTUR COMMUNI MANU XXX MRC. ARG., IN FESTO BEATI JACOBI SOLVENT.

1286.gada 25.jūlijā

ATŠIFRĒJUMS

Tetardus Albus un garīdznieks Johanness no Valkas (Walck) kopā glabā pret zvērestu 30 markas sudrabā, atmaksās Svētā Jēkaba svētku laikā.

DIVAS PILSETAS ZEM VIENA JUMTA

Šis tēlpa. Vēstures avotos — daudzām kopīgām daļēm atbilstoši — minēta —
Vēstures avotos: Valka tiek
 minēta no 1286. gada. Pilsetas tiesības tā ieguvusi trīs gadsimtus vēlāk, bet 1783. gadā kļuva par apriņķa centru, kurš veidojās, atrazdamies latviešu un igauņu apdzīvotā teritorijā saskares joslā. Pirmā pasaules kara priekšvakarā šeit jau bija ap 20 000 iedzīvotāju. 1920. gadā Valku sadalīja starp buržuāzisko Igauniju un Latviju, kura sāpēja dienvidu nomali ar 80 mazstāvu mājām. Tā radās divas pilsetas, kuru šķirtību stingri noteica robežstabi un robežsargu postepi, pasu un muitas kontroles utt.

Valka. Jauns divpavarsnais nams Rāplēnas ielā un tā malcē simtāleki.

un no Balss tēlas nozīmēt Sērgas (Draudzības) ielas kā kaimiņu.
 Igaunijā un latviešu pilsētu pilsētu strādā Valgas sūdnāves fabrika «Baltija» un Valsts teiksmniecības ražošanas sabiedrība «Molotobūvniecība» kaimiņos Valgas rajona apriņķī. Tāpat Valkas kā Valgas sadzīves servisa un tirdzniecības organizāciju pastiprināmas iemanto āru pilsētu iedzīvotājiem.
 Abu pilsētu Tautas deputātu padomju iestāde, kas ir apvienota kopējā pilsētu iedzīvotāju ģenerālkomitejā, kā arī kaimiņu iedzīvotāju pilsētu iedzīvotāju un iedzīvotāju abu pilsētu partijas, padomju un citu sabiedrisko organizāciju, iestāžu, organizāciju un darbinātņu, Pirmās, otrās pilsetās iedzīvotāju vienoti atbalsta satiksmes tīklu. Kopīgām spēkiem tiek paplašināta alģijas centrs pie Gaujas un pie Tāļas. Rajons savstarpēji saucēdas lauksaimniecības produkcijas ražošanā. Un kaimiņos latviešu pilsētu iedzīvotāju un igauņu pilsētu iedzīvotāju savstarpējā sadarbība, mācās viens no otra, atgūst iedzīvotāju pieredzi un savas pilsētas.

Valka lauksaimniecības ražošanas tehniskā padomniecības komisijas. Valkas rajona apriņķības pārvaldnieks Viesturs Miķelsons pārrēķina apmetnes pie kaimiņiem.

Valka — Valga marta saulī. Pārējā pilsētā Vēstures un sēma not brī kaimiņiem, ar saulīti kaimiņiem.

Leģions iela Valkā. Pirmajā namā pēc 1917. gada novembra un decembra darbības Latvijas strādnieku karavīru un kara armijas deputātu padomes izpildkomiteja (ISKOLATS) priekšsēdētāja Pēteris Krievs vadīja. Tā bija pirmā Latvijas Padomju valdība.

Jauns Valgas stacija, kuras celtniecība bija sēpīnāta ar pilsētu kopējā ģenerālpilāna.

1286. gadā, Valkas vārds minēts arī Rīgas parādu grāmatā. Tas viss liecina, ka Valka ir viena no senākajām Baltijas pilsētām, kuras attīstību veicināja izdevīga atrašanās vieta. Cauri Valkai gājuši tirdzniecības ceļi no Rīgas uz Tērbatu un Pleskavu. Jau feodālisma laikos pilsētā izveidojušās patstāvīgas tirgotāju un amatnieku apmetnes.

jāuzsver atklājums, kāpēc Valka netiek vaļā no parādiem. Jau 1286. gadā tā ierakstīta Rīgas lielajā parādu grāmatā. Vēl no vēstures uzzi-

BRĪVĀ LATVIJA

2003. g. 25. janvāris — 31. janvāris